

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2003

Vyhlásené: 25.07.2003

Časová verzia predpisu účinná od: 01.08.2003

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

263

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky

zo 7. júla 2003,

ktorou sa vyhlasuje zdroj podzemnej vody v obci Hrnčiarska Ves, časť Maštinec, za prírodný zdroj minerálnej stolovej vody a vyhlasujú ochranné pásma prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd v Hrnčiarskej Vsi, časti Maštinec

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky podľa § 65 ods. 14 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 277/1994 Z. z. o zdravotnej starostlivosti v znení zákona č. 241/1998 Z. z. a zákona č. 80/2000 Z. z. ustanovuje:

§ 1

(1) Za prírodný zdroj minerálnej stolovej vody sa vyhlasuje zdroj podzemnej vody s označením vrt HM-1 v obci Hrnčiarska Ves, časť Maštinec, v katastrálnom území Pondelok.

(2) Prírodný zdroj minerálnej stolovej vody podľa odseku 1 je prírodná minerálna voda slabo mineralizovaná, uhličitá, hydrogenuhličitanovo-chloridovo-síranová, vápenato-sodno-horečnatá, kyslá, studená, hypotonická, s celkovou mineralizáciou 136 mg.l⁻¹, s teplotou vody 10,4 °C, s obsahom plynu CO₂ 1 781 mg.l⁻¹ a s výdatnosťou 0,8 l.s⁻¹.

§ 2

(1) Územie ochranného pásma I. stupňa prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd v Hrnčiarskej Vsi, časti Maštinec, je v okrese Poltár, v katastrálnom území Pondelok. Ochranné pásmo I. stupňa je vyznačené v mapovom podklade, ktorý je uvedený v prílohe č. 1.

(2) Územie ochranného pásma II. stupňa prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd v Hrnčiarskej Vsi, časti Maštinec, je v okrese Poltár, v katastrálnych územiach Pondelok, Poltár, Slaná Lehota, Váľkovo a Veľká Suchá. Ochranné pásmo II. stupňa je vyznačené v mapovom podklade, ktorý je uvedený v prílohe č. 2.

(3) Popis hraníc ochranných pásiem podľa odsekov 1 a 2 je uvedený v prílohe č. 3.

(4) Popis hydrogeologickej štruktúry prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd v Hrnčiarskej Vsi, časti Maštinec, je uvedený v prílohe č. 4.

(5) Mapy, v ktorých sú zakreslené hranice ochranných pásiem podľa odsekov 1 a 2, sú uložené na Inšpektoráte kúpeľov a žriediel Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, na Krajskom úrade v Banskej Bystrici, na Okresnom úrade v Poltári a na Obecnom úrade v Hrnčiarskej Vsi.

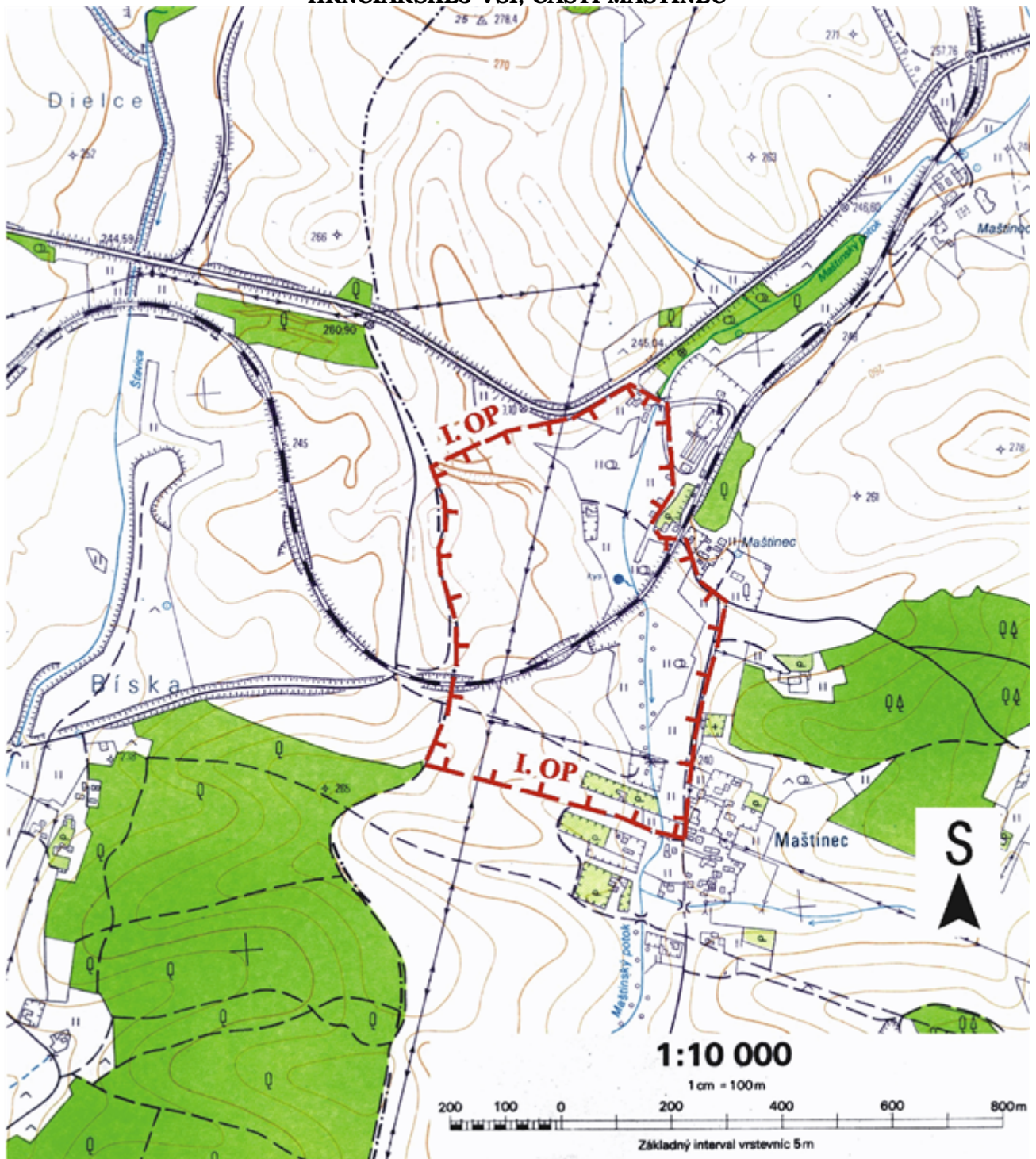
§ 3

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. augusta 2003.

Rudolf Zajac v. r.

Príloha č. 1
k vyhláske č. 263/2003 Z. z.

**OCHRANNÉ PÁSMO I. STUPŇA PRÍRODNÝCH ZDROJOV MINERÁLNYCH STOLOVÝCH VÔD V
 HRNČIARSKEJ VSI, ČASTI MAŠTINEC**

— — — — — ochranné pásmo I. stupňa

Príloha č. 2
k vyhláske č. 263/2003 Z. z.

**OCHRANNÉ PÁSMO II. STUPŇA PRÍRODNÝCH ZDROJOV MINERÁLNYCH STOLOVÝCH VÔD V
HRŇCIARSKEJ VSI, ČASTI MAŠTINEC**

II. OP ochranné pásmo II. stupňa

**Príloha č. 3
k vyhláske č. 263/2003 Z. z.****POPIS HRANÍC OCHRANNÝCH PÁSIEM PRÍRODNÝCH ZDROJOV MINERÁLNYCH STOLOVÝCH
VÔD V HRNČIARSKEJ VSI, ČASTI MAŠTINEC**

Ochranné pásmo I. stupňa

Ochranné pásmo I. stupňa je zobrazené na mapovom podklade – Štátna mapa odvodená v mierke 1 : 10 000, list 36-44-13.

Ochranné pásmo I. stupňa chráni výverovú oblasť. Jeho južná hranica vedie od miestnej komunikácie Maštinec – štátna cesta Poltár – Hrnčiarske Zalužany severozápadným smerom po predpokladanom tektonickom zlome (približne 100 m južne od zastavanej plochy č. 861/7) ďalej po poli. Asi 500 m západne sa hranica lomí smerom na sever a pokračuje po miestnej poľnej ceste. Po 600 m sa hranica lomí v pravom uhle a pokračuje po štátnej ceste Poltár – Hrnčiarske Zalužany až po odbočku smerom na Maštinec. Ďalej hranica vedie po miestnej komunikácii smerom do obce Maštinec, kde sa spája s východiskovým bodom.

Ochranné pásmo II. stupňa

Ochranné pásmo II. stupňa je zobrazené na mapovom podklade – Vodohospodárska mapa Slovenskej republiky v mierke 1 : 50 000, list 36-44 Poltár

Ochranné pásmo II. stupňa chráni infiltračnú a transportno-akumulačnú oblasť. Jeho južná hranica je súbežná s hranicou ochranného pásma I. stupňa, smerom na východ je však predĺžená až na kótu Brezinka – 282 m n. m. Na západe hranica pokračuje od okraja lesa severozápadným smerom na západný okraj Poltára na kótu Balajka – 304 m n. m. Ďalej hranica smeruje na sever, až kým dosiahne kótu Kozol – 390 m n. m. Na severe tvorí hranicu spojnice kóty Kozol – 390 m n. m. s kótou Čertovec – 410 m n. m. Z kóty Čertovec – 410 m n. m. pokračuje južným smerom cez kótu Chvalická – 348 m n. m. k západnému okraju obce Pondelok. Ďalej pokračuje až na kótu 273 m n. m., odtiaľ vedie popri štátnej ceste Hrnčiarska Ves – Poltár a kolmo sa lomí v smere na kótu Štavno – 285 m n. m. Z kóty Štavno – 285 m n. m. sa pripája na poľnú cestu, po ktorej pokračuje až na kótu Brezinka – 282 m n.m., kde sa hranica uzatvára.

**Príloha č. 4
k vyhláske č. 263/2003 Z. z.****POPIS HYDROGEOLOGICKEJ ŠTRUKTÚRY PRÍRODNÝCH ZDROJOV MINERÁLNYCH
STOLOVÝCH VÔD V HRNČIARSKEJ VSI, ČASTI MAŠTINEC**

Ochranné pásma prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd v Hrnčiarskej Vsi, časti Maštinec, boli stanovené na základe výsledkov hydrogeologického prieskumu a odborného návrhu v správe Návrh ochranných opatrení minerálnych stolových vôd v Maštinci (Melioris, 2002).

Hydrogeologická štruktúra obyčajnej, nízkomineralizovanej kyselky je klasifikovaná ako otvorená štruktúra s infiltračnou, akumuláčnou a poloodkrytou výverovou oblasťou.

Infiltračná oblasť sa nachádza severne od Maštince. Tvoria ju oddenudované obnažené priepustnejšie polohy klastických sedimentov poltárskej formácie. Infiltračnú oblasť pravdepodobne predstavujú aj metamorfity južnej časti veporského pásma. Sú to najmä metamorfované pieskovce, ktoré sa striedajú s fylitmi, metapieskovce a intermediálne až bázické vulkanoklastiká. Predpokladá sa, že zrážkové vody, ktoré infiltrujú v južnej časti veporského pásma, dotujú podzemné vody poltárskej formácie.

Transportným médiom pre podzemné vody sú najmä hrubozrnnejšie polohy riečnych sedimentov, ktoré majú gradačné zvrstvenie. Smer prúdenia podzemnej vody je zo severu na juh, resp. zo severovýchodu na juhozápad. V miestach, kde údolie Maštinského potoka pretínajú zlomy smeru východ – západ, je podzemná voda sýtená oxidom uhličitým.

K sýteniu podzemnej vody oxidom uhličitým dochádza vo výverovej oblasti, ktorá je intenzívne tektonicky porušená. Keďže priepustnosť a prietoknosť transportného média sú veľmi nízke, dotácia výverovej oblasti vodou je slabá, čomu zodpovedajú nízke výdatnosti prameňov, studní a vrtov v záujmovej oblasti. Výverová oblasť podzemnej vody je poloodkrytá, kolektory kyselky sú prekryté kvartérnymi sedimentmi. Hydraulická spojitosť a tzv. pretekание preplynenej vody z podložných formácií neboli preukázané.

Z genetického hľadiska predstavuje minerálna voda v Maštinci typickú silikatogénnu vodu. Tvorba jej chemického zloženia prebieha v plytkopodpovrchových podmienkach obehu zrážkových vôd, kde dominuje hydrolytický rozklad silikátových minerálov, najmä živcov. Keďže obeh podzemnej vody sýtenej oxidom uhličitým je plytký, ide o studené obyčajné kyselky. Minerálna voda zo zdroja MH-1 je zmiešaného chemického typu s prevahou kalciovo (magnezitovo)-hydrogenuhlčitanovej zložky, pričom prítomnosť voľného oxidu uhličitého dodáva predmetnej minerálnej vode veľmi osviežujúcu a príjemnú chuť.

